

Directia legislație, documentare și contencios

Nr. 20197/1154/2013

Secretar general,
Judecător Roza Marcu

*Lucrarea se publică, după anonimizare,
în zona din EMAP accesibilă magistraților*

DA	NU
----	----

Punct de vedere

privind proiectul de Lege pentru completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în ceea ce privește pensiile de serviciu în cazul condamnărilor penale și a aplicării sancțiunilor disciplinare cu excluderea din magistratură

I. Cu adresa nr. 74009 din 14.08.2013, Ministerul Justiției a înaintat Consiliului Superior al Magistraturii proiectul de Lege pentru completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în ceea ce privește pensiile de serviciu în cazul condamnărilor penale și a aplicării sancțiunilor disciplinare cu excluderea din magistratură, în vederea avizării, în regim de urgență.

În concret, proiectul de Lege înaintat Consiliului Superior al Magistraturii conține un articol unic, care prevede completarea Legii nr. 303/2004 cu **un nou articol, art. 97¹, cu următorul cuprins:**

„Art. 97¹ – (1) Nu beneficiază de pensie de serviciu și nici de indemnizația prevăzută la art. 81, judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți și asimilații acestora condamnați definitiv în condițiile art. 65.

(2) Prevederile alin. (1) sunt aplicabile și judecătorilor, procurorilor, magistraților-asistenți și asimilaților acestora sancționați disciplinar cu excluderea din magistratură.

(3) În situația în care personalul prevăzut la alin. (1) sau (2) a încasat pensia de serviciu până la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare sau, după caz, a hotărârii prin care s-a dispus sancțiunea excluderii din magistratură, acesta este obligat să restituie diferența dintre pensia de serviciu încasată și pensia din sistemul public de pensii, precum și indemnizația prevăzută de art. 81.

(4) Personalul prevăzut la alin. (1) și (2) beneficiază de pensie în sistemul public, în condițiile legii.

(5) *Pe durata procedurii disciplinare sau a procesului penal, soluționarea cererii de acordare a pensiei de serviciu se suspendă până la soluționarea definitivă a procedurii disciplinare ori, după caz, a procesului penal.*

(6) *Prevederile alin. (1), (2) și (4) se aplică și magistraților excluși din magistratură sau condamnați definitiv anterior intrării în vigoare a prezentei legi, indiferent de momentul pensionării".*

În **expunerea de motive** se arată că pensia de serviciu reprezintă un beneficiu acordat de legiuitor unor categorii de personal care reprezintă un interes deosebit pentru societate, ca o recunoaștere a activității lor meritorii desfășurate pentru o perioadă lungă de timp, ca o recompensă a riscurilor și sacrificiilor pe care le-a presupus exercitarea cu probitate a funcției respective.

Orice abatere de la exercitarea cu bună-credință a funcției trebuie sancționată, iar nu recompensată, prin acordarea unui beneficiu cum este pensia de serviciu.

În prezent, un magistrat eliberat din funcție ca urmare a condamnării nu mai poate beneficia de pensia de serviciu, nemaivând calitatea de magistrat. Legea nu reglementează însă situațiile în care pensionarea intervine anterior hotărârii judecătorești de condamnare a magistratului și nici efectele procesului penal asupra procedurii de acordare a pensiei de serviciu. Astfel, nu sunt acoperite situațiile în care:

- există o decizie de pensionare, dar aceasta nu a fost pusă în plată până la data condamnării;
- magistratul depusese deja cerere de pensionare, dar aceasta nu fusese soluționată până la momentul eliberării din funcție ca urmare a condamnării;
- magistratul depune cererea de pensionare între data condamnării și data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a decretului de eliberare din funcție.

Aceleași probleme se pun și în cazul eliberării din funcție a magistratului ca urmare a sancționării disciplinare pentru săvârșirea unor abateri disciplinare grave.

Prin urmare, se subliniază că prezentul proiect urmărește reglementarea clară a regimului pensiilor de serviciu pentru magistrații condamnați sau sancționați disciplinar cu excluderea din magistratură, stabilind că:

- nu beneficiază de pensie de serviciu și nici de indemnizația prevăzută la art. 81 din Legea nr. 303/2004, judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți și asimilații acestora condamnați definitiv pentru o infracțiune, în condițiile art. 65;

- în situația în care magistratul a încasat pensia de serviciu până la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare sau, după caz, a hotărârii prin care s-a dispus sancțiunea excluderii din magistratură, acesta este obligat să restituie diferența dintre pensia de serviciu încasată și pensia din sistemul public de pensii, precum și indemnizația prevăzută de art. 81 din Legea nr. 303/2004;

- pe durata procedurii disciplinare sau a procesului penal, soluționarea cererii de acordare a pensiei de serviciu se suspendă până la soluționarea definitivă a acțiunii disciplinare ori a procesului penal.

- prevederile se aplică și magistraților excluși din magistratură sau condamnați anterior intrării în vigoare a acestei legi, indiferent de momentul pensionării. Se apreciază

că o astfel de prevedere nu are caracter retroactiv, ci tranzitoriu, reglementând situația magistraților condamnați care beneficiază de pensie de serviciu la momentul intrării în vigoare a noii reglementări. Astfel, ar urma ca interdicția să se aplice doar de la data intrării în vigoare a acestei legi, neafectând pensiile de serviciu încasate anterior.

Cu referire la aceste propuneri, menționăm și **observațiile aparatului tehnic al Ministerului Justiției**, potrivit cărora proiectul nu acoperă și celelalte situații de eliberare din funcție din motive imputabile (magistratul este lucrător operativ, inclusiv acoperit, informator sau colaborator ai serviciilor de informații, magistratul a fost eliberat din funcție pentru lipsa bunei-reputații ori pentru incapacitate profesională).

II. Dispoziții legale relevante

Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare

*„Art. 81 - (1) Judecătorii și procurorii cu vechime continuă în magistratură de 20 de ani beneficiază, la data pensionării sau a eliberării din funcție pentru alte motive neimputabile, de o **indemnizație** egală cu 7 indemnizații de încadrare lunare brute, care se impozitează potrivit legii.*

(2) Indemnizația prevăzută la alin. (1) se acordă o singură dată în decursul carierei de judecător sau procuror și se înregistrează, potrivit legii.

(3) Modul de calcul al vechimii continue în magistratură se stabilește prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii.

(4) Prevederile alin. (1) se aplică și în cazul decesului judecătorului sau procurorului aflat în activitate. În acest caz, de indemnizație beneficiază soțul/soția și copiii care se află în întreținerea acestuia la data decesului.”

*„Art. 82 - (1) Judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție și personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, precum și foștii judecători și procurori financiari și consilierii de conturi de la secția jurisdicțională care au exercitat aceste funcții la Curtea de Conturi, cu o vechime de cel puțin 25 de ani în funcția de judecător ori procuror, magistrat-asistent sau personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, precum și în funcția de judecător ori procuror financiar sau consilier de conturi de la secția jurisdicțională a Curții de Conturi se pot pensiona la cerere și pot beneficia, la împlinirea vârstei de 60 de ani, de **pensie de serviciu**, în cuantum de 80% din baza de calcul reprezentată de indemnizația de încadrare brută lunară sau de salariul de bază brut lunar, după caz, și sporurile avute în ultima lună de activitate înainte de data pensionării.*

(2) Judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție, personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, precum și foștii judecători și procurori financiari și consilierii de conturi de la secția jurisdicțională care au exercitat aceste funcții la Curtea de Conturi se pot pensiona la cerere înainte de împlinirea vârstei de 60 de ani și beneficiază de pensia prevăzută la

alin. (1), dacă au o vechime de cel puțin 25 de ani numai în funcția de judecător, procuror, magistrat-asistent sau personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor, precum și în funcția de judecător ori procuror financiar sau consilier de conturi de la secția jurisdicțională a Curții de Conturi. La calcularea acestei vechimi se iau în considerare și perioadele în care judecătorul, procurorul, magistratul-asistent sau personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, precum și judecătorul, procurorul financiar și consilierul de conturi la secția jurisdicțională a Curții de Conturi a exercitat profesia de avocat, personal de specialitate juridică în fostele arbitraje de stat, consilier juridic sau jurisconsult.

(3) De pensia de serviciu prevăzută la alin. (1) beneficiază, la împlinirea vârstei de 60 de ani, și judecătorii și procurorii cu o vechime în magistratură între 20 și 25 de ani, în acest caz cuantumul pensiei fiind micșorat cu 1% din baza de calcul prevăzută la alin. (1), pentru fiecare an care lipsește din vechimea integrală în magistratură.

(4) Pentru fiecare an care depășește vechimea în magistratură prevăzută la alin. (1) și (2) la cuantumul pensiei se adaugă câte 1% din baza de calcul prevăzută la alin. (1), fără a o putea depăși.

(5) Persoanele care îndeplinesc condițiile de vechime prevăzute la alin. (1) și (3) în funcția de judecător, procuror, magistrat-asistent sau personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor, precum și în funcția de judecător ori procuror financiar sau consilier de conturi de la secția jurisdicțională a Curții de Conturi se pot pensiona și pot beneficia, la împlinirea vârstei de 60 de ani, de pensie de serviciu, chiar dacă la data pensionării au o altă ocupație. În acest caz, pensia se stabilește dintr-o bază de calcul egală cu indemnizația de încadrare brută lunară pe care o are un judecător sau procuror în activitate, în condiții identice de funcție, vechime și grad al instanței sau parchetului, și sporurile, în procent, avute la data eliberării din funcție ori, după caz, cu salariul de bază brut lunar și sporurile avute în ultima lună de activitate înainte de data pensionării. De această pensie de serviciu pot beneficia numai persoanele care au fost eliberate din funcție din motive neimputabile.

(6) De prevederile alin. (1), (3) și (4) pot beneficia și judecătorii și procurorii pensionați anterior intrării în vigoare a prezentei legi, care beneficiază de pensie în sistemul public și care îndeplinesc condițiile prevăzute de prezenta lege pentru acordarea pensiei de serviciu. În acest caz, pensia de serviciu se stabilește dintr-o bază de calcul egală cu indemnizația de încadrare brută lunară pe care o are un judecător sau procuror în activitate, în condiții identice de funcție, vechime și nivel al instanței sau parchetului unde a funcționat înaintea eliberării din funcția de judecător sau procuror, și sporurile, în procent, avute la data eliberării din funcție.

(7) Judecătorii și procurorii pot opta între pensia de serviciu și pensia din sistemul public. Judecătorii și procurorii militari pot opta între pensia de serviciu și pensia militară de serviciu.

(8) Pensia prevăzută de prezentul articol are regimul juridic al unei pensii pentru limită de vârstă."

„Art. 65 - (1) Judecătorii și procurorii sunt eliberați din funcție în următoarele cazuri:

- a) demisie;
- b) pensionare, potrivit legii;
- c) transfer într-o altă funcție, în condițiile legii;
- d) incapacitate profesională;
- e) ca sancțiune disciplinară;
- f) **condamnarea definitivă a judecătorului sau procurorului pentru o infracțiune;**
- g) încălcarea dispozițiilor art. 7;
- h) nepromovarea examenului prevăzut la art. 33 alin. (14);
- i) neîndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 14 alin. (2) lit. a), c) și e).

(2) Eliberarea din funcție a judecătorilor și procurorilor se dispune prin decret al Președintelui României, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii.

(3) Trecerea în rezervă sau în retragere a judecătorilor și procurorilor militari se face în condițiile legii, după eliberarea din funcție de către Președintele României. În caz de pensionare sau de transfer, eliberarea din funcție se face după trecerea în rezervă sau, după caz, în retragere.

(4) Eliberarea din funcție a judecătorilor stagiari și a procurorilor stagiari se face de Consiliul Superior al Magistraturii.

(5) În cazul în care judecătorul sau procurorul cere eliberarea din funcție prin demisie, Consiliul Superior al Magistraturii poate stabili un termen de cel mult 30 de zile de la care demisia să devină efectivă, dacă prezența judecătorului sau procurorului este necesară.

(6) Judecătorul sau procurorul eliberat din funcție din motive neimputabile își păstrează gradul profesional dobândit în ierarhia instanțelor sau a parchetelor.”

Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare

„Art. 52 - (1) Pe durata procedurii disciplinare, secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, din oficiu sau la propunerea inspectorului judiciar, poate dispune suspendarea din funcție a magistratului, până la soluționarea definitivă a acțiunii disciplinare, dacă exercitarea în continuare a funcției ar putea afecta desfășurarea cu imparțialitate a procedurilor disciplinare sau dacă procedura disciplinară este de natură să aducă atingere gravă prestigiului justiției.

(2) Pe durata procedurii disciplinare, soluționarea cererii de acordare a pensiei de serviciu se suspendă până la soluționarea definitivă a acțiunii disciplinare.”

III. Istoric

a) În cursul anului 2011, domnul judecător Nicolae Horațius Dumbravă, membru al Consiliului Superior al Magistraturii a formulat propuneri de modificare și completare a Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu

modificările și completările ulterioare, cu referire la pensiile de serviciu ale magistraților și a Legii nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al magistraturii, republicată.

În concret, au fost formulate următoarele propuneri de modificare a Legii nr. 317/2004:

1. La **art. 46**, s-a propus introducerea a două noi alineate, alin. (15) și (16), cu următorul cuprins:

„(15) Acțiunea disciplinară poate fi exercitată chiar dacă judecătorul sau procurorul a fost eliberat din funcție.

(16) Acțiunea disciplinară exercitată împotriva judecătorului care a fost numit în funcția de procuror se soluționează de Secția pentru judecatori, iar acțiunea disciplinară exercitată împotriva procurorului care a fost numit în funcția de judecător se soluționează de Secția pentru procurori.”

2. La **art. 47**, s-a propus introducerea unui nou alineat, alin. (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) În cazul în care judecătorul sau procurorul a fost eliberat din funcție, secțiile Consiliului Superior al Magistraturii stabilesc, în raport de criteriile prevăzute în alin. (3), sancțiunea disciplinară corespunzătoare, fără a o aplica.”

3. La **art. 48**, s-a propus modificarea literei d), astfel:

“d) sancțiunea și motivele care au stat la baza stabilirii sau aplicării acesteia;”

De asemenea, a fost formulată următoarea propunere de modificare a Legii nr. 303/2004:

După art. 83¹, s-a propus introducerea unui articol nou, **art. 83²**, cu următorul cuprins:

„Art. 83². (1) Nu beneficiază de pensia prevăzută de art. 82 sau de art. 83¹ judecătorii și procurorii care, ulterior eliberării din funcție, au fost condamnați definitiv pentru o infracțiune de serviciu sau în legătură cu serviciul, o infracțiune de corupție, o infracțiune asimilată infracțiunilor de corupție sau o infracțiune în legătură cu infracțiunile de corupție, săvârșită cu intenție.

(2) Prevederile alin. (1) sunt aplicabile și judecătorilor sau procurorilor față de care a fost exercitată acțiunea disciplinară, fiind stabilită sancțiunea excluderii din magistratură, în condițiile art. 47 alin. (3¹) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Diferența dintre pensia prevăzută de art. 82 sau de art. 83¹, încasată până la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare sau, după caz, până la data rămânerii irevocabile a hotărârii prin care s-a soluționat acțiunea disciplinară și pensia din sistemul public, precum și indemnizația prevăzută de art. 81 alin. (1), sunt supuse restituirii.”

În **ședința din 25 octombrie 2011**, analizând propunerile domnului judecător Nicoale Horațius Dumbravă, membru al Consiliului Superior al Magistraturii, **Plenul a apreciat că este necesară o clarificare legislativă a regimului pensiilor de serviciu, precum și stabilirea unui regim identic pentru toate categoriile de personal din sistemul justiției care beneficiază de pensie de serviciu, nu numai pentru judecatori și procurori.**

Referitor la consecințele unei condamnări definitive asupra pensiei de serviciu, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a apreciat că intervenirea condamnării definitive pentru infracțiunile menționate în propunerile formulate de președintele Consiliului Superior al Magistraturii, săvârșite cu intenție anterior eliberării din funcție, trebuie să conducă la pierderea pensiei de serviciu.

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a apreciat că se impune sesizarea ministrului justiției cu următoarele propuneri de completare a Legii nr.317/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

- introducerea alin. (3¹) la art. 47, astfel cum au fost formulat de președintele Consiliului Superior al Magistraturii:

„(3¹) În cazul în care judecătorul sau procurorul a fost eliberat din funcție, secțiile Consiliului Superior al Magistraturii stabilesc, în raport de criteriile prevăzute în alin. (3), sancțiunea disciplinară corespunzătoare, fără a o aplica”.

- reformularea alin. (16) al art. 46, după cum urmează:

„(16) Acțiunea disciplinară exercitată împotriva judecătorului care a fost numit în funcția de procuror se soluționează de Secția pentru judecători în cazul faptelor săvârșite în exercitarea funcției de judecător, iar acțiunea disciplinară exercitată împotriva procurorului care a fost numit în funcția de judecător se soluționează de Secția pentru procurori în cazul faptelor săvârșite în exercitarea funcției de procuror.”

b) La nivelul **Comisiei nr. 1 din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii**, s-au formulat propuneri de modificare și completare a Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, s-a propus introducerea unui nou articol, art. 83² care să prevadă următoarele:

„Art. 83² – (1) Nu beneficiază de pensia de serviciu prevăzută de art. 82 sau de art. 83¹ judecătorii, procurorii, magistrații asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție și personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, care, ulterior eliberării din funcție, au fost condamnați definitiv pentru o infracțiune săvârșită cu intenție înainte de eliberarea din funcție. Prevederile prezentului alineat se aplică în mod corespunzător și în cazul condamnării definitive pentru o infracțiune din culpă, în situația în care Consiliul Superior al Magistraturii apreciază că infracțiunea săvârșită aduce atingere prestigiului profesiei.

(2) Punerea în mișcare a acțiunii penale pentru o infracțiune săvârșită înainte de eliberarea din funcție atrage, de drept, suspendarea soluționării cererii de acordare a pensiei de serviciu, sau, după caz, suspendarea plății pensiei, dacă aceasta a fost acordată, până la soluționarea definitivă a cauzei. În această perioadă, persoana față de care s-a pus în mișcare acțiunea penală poate beneficia, în condițiile legii, de pensie din sistemul public.

(3) Dacă se dispune scoaterea de sub urmărire penală, încetarea urmăririi penale, achitarea sau încetarea procesului penal față de judecător, procuror, magistrat

asistent sau personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, acesta este repus în situația anterioară și i se plătește pensia de serviciu de care a fost lipsit ca urmare a punerii în mișcare a acțiunii penale, sau după caz diferența dintre aceasta și pensia din sistemul public încasată după punerea în mișcare a acțiunii penale.

(4) Dispozițiile alin. (3) se aplică în mod corespunzător în situația în care judecătorul, procurorul, magistratul asistent sau personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor a fost condamnat pentru infracțiunea săvârșită din culpă, iar Consiliul Superior al Magistraturii apreciază că aceasta nu aduce atingere prestigiului profesiei."

Mai trebuie precizat că, de la nivelul aparatului tehnic al Ministerului Justiției, au fost înaintate, în anul 2013, unele observații și propuneri în legătură cu propunerea Consiliului menționată la lit. a).

În concret, s-a propus lărgirea sferei persoanelor care ar urma să nu mai beneficieze de pensia de serviciu cu categoria profesională a magistraților asistenți și a personalului de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor.

De asemenea, s-a considerat că menționarea în text a infracțiunilor pentru care legea prevede o pedeapsă cu închisoarea de 5 ani sau mai mare, săvârșite cu intenție, acoperă inclusiv sfera infracțiunilor de corupție și de serviciu.

Aceste observații și propuneri au fost luate în discuție în ședința din 15 iulie 2013 a Comisiei nr. 1, apreciindu-se, sub un prim aspect, că aceste propuneri ar trebui să se regăsească în cuprinsul art. 83² al Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, iar nu al art. 97¹, cum s-a propus de către Ministerul Justiției.

Pe fond, au fost formulate două opinii cu referire la alin. (1), una în sensul că ar trebui păstrată forma propusă de Comisie, iar alta în sensul că sunt preferabile propunerile Ministerului Justiției cu privire la alin. (1), propuneri care prevedeau, în concret, următoarele:

„(1) Nu beneficiază de pensie de serviciu și nici de indemnizația prevăzută la art. 81 judecătorii, procurorii, magistrații asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție și personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, care au fost condamnați definitiv pentru o infracțiune săvârșită cu intenție pentru care legea prevede o pedeapsă cu închisoarea de 5 ani sau mai mare.”

IV. Analiza solicitării

Alineatul 1

„(1) Nu beneficiază de pensie de serviciu și nici de indemnizația prevăzută la art. 81, judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți și asimilații acestora condamnați definitiv în condițiile art. 65.”

În primul rând, acest alineat circumstanțiază sfera persoanelor vizate, fiind incluși, pe lângă judecători și procurori, și magistrații asistenți, precum și personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor.

Deși, în esență, nu avem de formulat observații sau propuneri cu privire la acest aspect, în condițiile în care textele sunt în acord cu demersurile anterioare ale Consiliului, credem că, pentru acuratețe, se impune reformularea sintagmei „asimilații acestora” cu sintagma „personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor”.

De asemenea, se constată că în toate articolele din Legea nr. 303/2004 se face referire la magistrații asistenți „de la Înalta Curte de Casație și Justiție”, precizare care nu se face însă în textul propus.

Or, categoria magistraților asistenți se regăsește și la Curtea Constituțională, iar potrivit art. VIII din titlul XVII al Legii nr. 247/2005 (care nu sunt încorporate în textul republicat al Legii nr. 303/2004 și care se aplică, în continuare, ca dispoziții proprii ale titlului XVII al Legii nr. 247/2005), *„Dispozițiile art. 82 din Legea nr. 303/2004 (devenit art. 83, în forma republicată a Legii nr. 303/2004) se aplică și magistraților-asistenți ai Curții Constituționale și personalului de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor prevăzut la art. 73 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”*

În al doilea rând, se constată că propunerea stipulează că persoanele menționate nu beneficiază de pensie de serviciu și nici de indemnizația prevăzută de art. 81 **dacă au fost condamnate definitiv „în condițiile art. 65”**, iar art. 65 alin. (1) lit. f) vorbește de condamnarea „pentru o infracțiune”, fără a face vreo distincție în funcție de forma de vinovăție ori de obiectul infracțiunii.

După cum se observă, propunerea este extrem de largă, fiind vizate toate tipurile de condamnări definitive, inclusiv pentru infracțiuni din culpă. Or, apreciem că se impune restrângerea acestei sfere, prin excluderea infracțiunilor comise din culpă; în caz contrar s-ar ajunge într-o situație inechitabilă pentru magistrat, care, după o carieră de cel puțin 20-25 de ani (minim 20 de ani pentru pensie anticipată, minim 25 de ani pentru pensie de serviciu), nu ar mai beneficia de pensie de serviciu, chiar și în situația, spre exemplu, a unei infracțiuni de vătămare corporală sau ucidere din culpă ca urmare a unui accident de circulație.

Se poate avea în vedere exceptarea de la pierderea pensiei de serviciu fie în *toate situațiile în care sunt comise infracțiuni din culpă, fie doar în acele situații reținute de Comisia nr. 1*. Reamintim că propunerile Comisiei au în vedere pierderea pensiei de serviciu în cazul infracțiunilor din culpă, **„în situația în care Consiliul Superior al Magistraturii apreciază că infracțiunea săvârșită aduce atingere prestigiului profesiei”**.

În acest sens, credem că ar trebui corelate dispozițiile art. 97¹ cu cele ale art. 65 alin. (1) lit. f), astfel încât situațiile de pierdere a pensiei de serviciu să coincidă cu cele de excludere din magistratură pentru o condamnare penală.

Această corelare a fost avută în vedere de Comisia nr. 1 cu ocazia dezbaterilor asupra propunerilor de modificare și completare a Legii nr. 303/2004, sens în care s-a propus introducerea la articolul 65, după alineatul (1), a unui nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Prin excepție de la prevederile alin. (1) lit. f), judecătorii și procurorii pot fi menținuți în activitate în cazul în care condamnarea definitivă a fost pronunțată pentru o infracțiune săvârșită din culpă. Menținerea în activitate se dispune de către Consiliul Superior al Magistraturii, dacă se apreciază că infracțiunea săvârșită nu aduce atingere prestigiului profesiei.”

De asemenea, ar trebui să se țină seama că, potrivit art. 65 alin. (1) lit. i), neîndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 14 alin. (2) lit. a), c) și e) constituie motiv de eliberare din funcție; or, la art. 14 alin. (2) lit. c) se face referire, printre altele, la lipsa antecedentelor penale, ipoteză acoperită însă de art. 65 alin. (1) lit. f).

Considerăm că ar trebui să se renunțe la referirea la litera c), chiar dacă aceasta, pe lângă condiția lipsei antecedentelor penale, impune și condiția existenței unei bune reputații, precum și a lipsei cazierului fiscal.

Astfel, în ceea ce privește cazierul fiscal, la nivelul Consiliului Superior al Magistraturii s-a discutat cu mai multe ocazii despre necesitatea eliminării acestei condiții (pe parcursul exercitării profesiei fiind greu de imaginat cum un magistrat ar putea desfășura activități care ar putea atrage mențiuni în cazierul fiscal).

În acest sens, dispozițiile art. 2 alin. (1) din OUG nr. 75/2001 privind organizarea și funcționarea cazierului fiscal, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevăd că în cazierul fiscal se ține evidența, printre altele, a persoanelor fizice care au săvârșit fapte sancționate de legile fiscale, financiare, vamale, precum și cele care privesc disciplina financiară.

De asemenea, în cazierul fiscal al persoanelor fizice se înscriu și inactivitatea fiscală, declarată potrivit legii, precum și atragerea răspunderii solidare cu debitorul declarat insolubil sau insolvent, stabilită prin decizie a organului fiscal competent, rămasă definitivă în sistemul căilor administrative de atac sau prin hotărâre judecătorească, după caz.

În ceea ce privește buna reputație (referitor la care procedura de verificare este reglementată în cuprinsul Legii nr. 317/2004), aceasta ar putea fi menționată în mod expres.

Mai trebuie menționat că și prin Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, s-au modificat dispozițiile relevante din cuprinsul Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, la articolul 65, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Prin excepție de la prevederile alin. (1) lit. f), judecătorii și procurorii pot fi menținuți în activitate în cazul în care condamnarea sau amânarea aplicării pedepsei a fost pronunțată pentru infracțiunea prevăzută de art. 196 alin. (2) - (4) din Codul penal. Menținerea în activitate se dispune de către Consiliul Superior al Magistraturii, dacă se apreciază că infracțiunea săvârșită nu aduce atingere prestigiului profesiei.”

De asemenea, alin. (3) al art. 63 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Judecătorii și procurorii pot fi menținuți în activitate în cazul în care s-a dispus renunțarea la urmărirea penală sau dacă, printr-o hotărâre definitivă, s-a dispus renunțarea la aplicarea pedepsei. Menținerea în activitate se dispune de către Consiliul Superior al Magistraturii, dacă se apreciază că infracțiunea săvârșită nu aduce atingere prestigiului profesiei.”

Or, trecerea către forma pe care o va avea Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor la momentul intrării în vigoare a Legii nr. 255/2013 trebuie realizată treptat, **nu prin instituirea unui regim mai sever pentru o perioadă tranzitorie, cuprinsă între momentul aprobării eventuale a proiectului de lege analizat și data de 1 februarie 2014, pentru evitarea unor litigii.**

De asemenea, trebuie menționate **observațiile aparatului tehnic al Ministerul Justiției**, care a semnalat faptul că textul art. 65 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor a fost modificat prin Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, în sensul că pe lângă condamnare, și amânarea aplicării pedepsei dispusă printr-o hotărâre definitivă este motiv de eliberare din funcție a magistraților. Tot astfel, potrivit acestei legi, nu constituite motive de eliberare din funcție condamnările și amânările aplicării pedepsei dispuse pentru infracțiunea prevăzută la art. 196 alin. (2) – (4) din Codul penal (vătămarea corporală din culpă comisă în accidente de circulație). S-a arătat însă că aceste modificări presupun o adaptare ulterioară a textelor privind pensia de serviciu pentru magistrații condamnați.

În al treilea rând, urmează a se analiza dacă trimiterea la **condamnarea definitivă survenită „în condițiile art. 65”** este sau nu de acuratețe, în condițiile în care eliberarea din funcție în baza acestui text legal intervine doar atunci când a fost deja pronunțată o condamnare definitivă; or, este posibilă și o condamnare definitivă ulterioară eliberării din funcție a magistraților, prin pensionare, pentru o infracțiune săvârșită anterior eliberării din funcție, după cum rezultă și din cuprinsul alin. (3) din proiect, care se referă la cei pensionați deja la momentul rămânerii definitive a hotărârii de condamnare (sau a hotărârii prin care s-a dispus sancțiunea disciplinară a excluderii din magistratură).

Ca atare, urmează a se analiza dacă nu ar trebui să se reformuleze alin. (1), pentru mai multă claritate, în sensul discutat în cadrul Comisiei nr. 1, astfel:

*„(1) Nu beneficiază de pensia de serviciu și nici de indemnizația prev. la art. 81 judecătorii, procurorii, magistrații asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție și personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, **care, chiar ulterior eliberării din funcție, au fost condamnați definitiv pentru o infracțiune săvârșită cu intenție înainte de eliberarea din funcție.** Prevederile prezentului alineat se aplică în mod corespunzător și în cazul condamnării definitive pentru o infracțiune din culpă, în situația în care Consiliul Superior al Magistraturii apreciază că infracțiunea săvârșită aduce atingere prestigiului profesiei.”*

Ca o observație finală cu privire la acest alineat, credem că ar trebui prevăzută expres obligația instanței de executare (sau a instanței în fața căreia rămâne definitivă hotărârea de condamnare) de a comunica dispozitivul hotărârii de condamnare și, ulterior, hotărârea motivată, Consiliului Superior al Magistraturii și casei de pensii competente (de domiciliu).

Alineatul 2

„(2) Prevederile alin. (1) sunt aplicabile și judecătorilor, procurorilor, magistraților-asistenți și asimilaților acestora sancționați disciplinar cu excluderea din magistratură.”

Acest alineat prevede că sunt vizați de dispozițiile alin. (1) și judecătorii, procurorii, magistrații asistenți și asimilații acestora care au fost *sancționați disciplinar cu excluderea din magistratură*.

În opinia noastră, există o diferență evidentă între gravitatea faptelor care atrag răspunderea penală a categoriilor vizate și răspunderea disciplinară, urmând însă a se aprecia de către membrii Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la aceste aspecte, cu precizarea că în cadrul discuțiilor purtate la nivelul Comisiei nr. 1 în legătură cu modificarea și completarea de ansamblu a Legii nr. 303/2004 nu a fost reținută și această ipoteză pentru pierderea pensiei de serviciu.

De altfel, trebuie menționat că, *fiind consultate instanțele și parchetele* cu privire la propunerea anterioară a Consiliului Superior al Magistraturii, *opinia predominantă a magistraților a fost aceea că pierderea pensiei de serviciu trebuie să intervină doar în situația condamnării definitive pentru vreuna dintre infracțiunile avute în vedere, iar nu și în cazul excluderii din magistratură ca sancțiune disciplinară*.

Astfel, s-a argumentat în sensul că pierderea dreptului la pensie al magistraților într-o asemenea situație (sancționare disciplinară) constituie o măsură disproporționată față de gravitatea scăzută a abaterilor disciplinare în raport cu infracțiunile săvârșite cu intenție, precum și față de împrejurarea că, pentru abaterea disciplinară respectivă, s-a aplicat deja cea mai gravă sancțiune disciplinară. Practic, aplicarea normei va putea interveni doar față de magistrații excluși din magistratură care au vechimea necesară ca judecător sau procuror, opinându-se că acest lucru ar fi profund nedrept, mai ales că, în acest caz, consecințele sancțiunii disciplinare ar avea un caracter mult mai grav decât însăși sancțiunea.

Unii magistrați au propus să se facă o nuanțare a cazurilor de abateri disciplinare care se soldează cu *excluderea din magistratură*, dată fiind consecința privării de pensie de serviciu.

Într-o altă propunere, s-a arătat că, similar condamnării *numai* pentru anumite infracțiuni comise *cu intenție*, este necesar să se circumscrie (restrângă) abaterile disciplinare doar la acelea săvârșite cu intenție.

Dincolo de aceste aspecte, opinăm că modificările propuse cu referire la ipoteza pierderii pensiei de serviciu ca urmare a excluderii din magistratură ca sancțiune disciplinară ar trebui analizate odată cu celelalte propuneri de modificare și completare a

Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor formulate în cadrul Comisiei nr. 1 (proponeri care sunt în curs de finalizare, urmând a fi înaintate Ministerului Justiției după aprobarea lor de către Plenul Consiliului), cu atât mai mult cu cât nu se justifică o urgență deosebită în acest moment, spre deosebire de situația magistraților condamnați pentru infracțiuni de corupție, pentru care există în prezent o serie de evenimente care suscită un deosebit interes public.

Dacă, totuși, se va aprecia de către inițiator că este necesară menținerea propunerii la acest moment, reiterăm observația în sensul că este necesară comunicarea hotărârii de sancționare disciplinară către casa de pensii, după caz, de către instanța la care a rămas definitivă hotărârea de sancționare sau, dacă această hotărâre nu a fost atacată în instanță, de către Consiliu (greșa secțiilor în materie disciplinară).

De asemenea, opinăm că, în condițiile în care art. 52 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, prevede în mod expres faptul că, pe durata procedurii disciplinare, soluționarea cererii de acordare a pensiei de serviciu se suspendă până la soluționarea definitivă a acțiunii disciplinare, nu mai este necesară inserarea unor astfel de dispoziții. Este însă necesară prevederea în mod expres a faptului că, dacă pensia a fost acordată, se suspendă plata acesteia până la soluționarea definitivă a cauzei.

Alineatul 3

„(3) În situația în care personalul prevăzut la alin. (1) sau (2) a încasat pensia de serviciu până la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare sau, după caz, a hotărârii prin care s-a dispus sancțiunea excluderii din magistratură, acesta este obligat să restituie diferența dintre pensia de serviciu încasată și pensia din sistemul public de pensii, precum și indemnizația prevăzută de art. 81.”

În legătură cu acest alineat, trebuie menționată propunerea formulată de Comisia nr. 1 cu ocazia discuțiilor referitoare la modificarea și completarea Legii nr. 303/2004, și anume aceea de a se suspenda soluționarea cererii de acordare a pensiei de serviciu sau, dacă această pensie a fost deja acordată, de a se suspenda plata până la soluționarea definitivă a cauzei, urmând ca, în această perioadă, persoana vizată să poată beneficia, în condițiile legii, de pensie din sistemul public.

În concret, propunerea Comisiei nr. 2 este următoarea:

„(2) Punerea în mișcare a acțiunii penale pentru o infracțiune săvârșită înainte de eliberarea din funcție atrage, de drept, suspendarea soluționării cererii de acordare a pensiei de serviciu, sau, după caz, suspendarea plății pensiei, dacă aceasta a fost acordată, până la soluționarea definitivă a cauzei. În această perioadă, persoana față de care s-a pus în mișcare acțiunea penală poate beneficia, în condițiile legii, de pensie din sistemul public.”

Dacă se consideră întemeiată această propunere a Comisiei nr. 1, se va evita, practic, să se ajungă în situația încasării pensiei de serviciu, urmând însă ca alin. (3) al proiectului de lege analizat să poată fi, eventual, relevant pentru perioada cuprinsă între data comiterii infracțiunii și data punerii în mișcare a acțiunii penale, când plata pensiei

de serviciu se suspendă de drept (conform propunerii Comisiei nr. 1), desigur, în ipoteza condamnării definitive a magistratului. Urmează ca asupra acestor aspecte să decidă însă Consiliul Superior al Magistraturii.

Alineatul 5

„(5) Pe durata procedurii disciplinare sau a procesului penal, soluționarea cererii de acordare a pensiei de serviciu se suspendă până la soluționarea definitivă a procedurii disciplinare ori, după caz, a procesului penal.”

La nivelul Comisiei nr.1 din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii s-au formulat propuneri de modificare și completare a Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, s-a propus introducerea unui nou articol, art. 83², care să prevadă, în alineatul (2) referitor la suspendarea soluționării cererii de acordare a pensiei de serviciu sau suspendarea plății pensiei aflată în plată, următoarele:

„Punerea în mișcare a acțiunii penale pentru o infracțiune săvârșită înainte de eliberarea din funcție atrage, de drept, suspendarea soluționării cererii de acordare a pensiei de serviciu, sau, după caz, suspendarea plății pensiei, dacă aceasta a fost acordată, până la soluționarea definitivă a cauzei. În această perioadă, persoana față de care s-a pus în mișcare acțiunea penală poate beneficia, în condițiile legii, de pensie din sistemul public.”

Textul propus acoperă o paletă mai amplă de situații decât cel propus de alin. (5) al art. 97¹ din proiectul de completare a Legii nr. 303/2004 supus avizării.

Astfel, textul propus de Ministerul Justiției vizează doar ipoteza în care a fost formulată o cerere de pensionare, iar soluționarea acesteia se suspendă până la soluționarea definitivă a procedurii disciplinare ori, după caz, a procesului penal. **Textul nu reglementează însă și ipoteza în care pensia de serviciu se află în plată, situație în care propunerea formulată anterior de Comisia nr. 1 apare ca fiind necesară.**

Pe de altă parte, în cuprinsul alin. (5) al art. 97¹ din proiectul de completare a Legii nr. 303/2004 este utilizată sintagma „**durata procedurii disciplinare sau a procesului penal**”, fără a fi realizate distincțiile necesare.

Astfel, se impune clarificarea noțiunii de „durată” a procedurilor respective:

1. în cazul sintagmei „*procedură disciplinară*”, ar trebui avute în vedere etapele procedurii disciplinare, respectiv verificările prealabile, cercetarea disciplinară, sesizarea secției corespunzătoare a Consiliului, soluționarea acțiunii disciplinare, exercitarea căii de atac împotriva hotărârii secției.

Apreciem că suspendarea soluționării cererii de acordare a pensiei de serviciu ar trebui să intervină numai din momentul în care Secția corespunzătoare a fost învestită cu soluționarea acțiunii disciplinare, ca urmare a exercitării acțiunii disciplinare.

Pe de altă parte, textul alin. (5) din propunerile Ministerului Justiției conduce la o dublă reglementare în raport de dispozițiile alin. (2) al art. 52 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare.

Astfel, alin. (5) din propunerea Ministerul Justiției prevede că, pe durata procedurii disciplinare, soluționarea cererii de acordare a pensiei de serviciu se suspendă până la soluționarea definitivă a procedurii disciplinare.

La rândul lor, dispozițiile art. 52 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 statuează că, pe durata procedurii disciplinare, soluționarea cererii de acordare a pensiei de serviciu se suspendă până la soluționarea definitivă a acțiunii disciplinare.

Sintagma „durată a procedurii disciplinare”, folosită în cuprinsul Legii nr. 317/2004 a suscitat, de altfel, multiple discuții și la momentul modificării legii menționate.

2. În cazul sintagmei „procesul penal”, opinăm că suspendarea soluționării cererii de acordare a pensiei de serviciu nu poate interveni mai devreme de momentul în care împotriva magistratului a fost pusă în mișcare acțiunea penală. Or, procesul penal începe odată cu începerea urmăririi penale. La momentul începerii urmăririi penale, magistratului în funcție îi este permis să-și desfășoare activitatea în continuare și să primească, deci, drepturi salariale, până la punerea în mișcare a acțiunii penale.

Nu există, deci, argumente pentru suspendarea cererii de acordare a pensiei de serviciu anterior punerii în mișcare a acțiunii penale, respectiv de la momentul începerii urmăririi penale.

Propunem, deci și sub acest aspect, textul formulat de Comisia 1, care prevedea și suspendarea plății efective a pensiei după punerea în mișcare a acțiunii penale.

Suspendarea soluționării cererii de acordare a pensiei de serviciu, sau, după caz, suspendarea plății pensiei, dacă aceasta a fost acordată, sunt soluții în mod evident preferabile situației în care pensia este încasată în toată această perioadă și este urmată de restituire, în condițiile alineatului (3).

Pe de altă parte, textul propus de Ministerul Justiției **nu conține nici o dispoziție reparatorie pentru cazul în care procesul penal nu se finalizează cu condamnarea, iar acțiunea disciplinară nu se finalizează cu excluderea din magistratură.**

Alineatul 6

„(6) Prevederile alin. (1), (2) și (4) se aplică și magistraților excluși din magistratură sau condamnați definitiv anterior intrării în vigoare a prezentei legi, indiferent de momentul pensionării”.

Potrivit art. 15 alin. (2) din Constituția României, „Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile”.

Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți poate fi realizată în conformitate cu prevederile art. 53 din Constituție, „numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru : apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.”

Conform celui ce-al doilea alineat, „restrângerea poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică. Măsura trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății.”

Curtea Constituțională a apreciat, prin Decizia nr. 873 din 25 iunie 2010, că intervenția legiuitorului asupra unor pensii deja încasate reprezintă o încălcare a dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție.

În același sens, în Decizia nr. 458/2003, Curtea Constituțională a statuat că „o lege nu este retroactivă atunci când modifică pentru viitor o stare *de drept* născută anterior, și nici atunci când *suprimă producerea în viitor a efectelor unei situații juridice constituite sub imperiul legii vechi*, pentru că în aceste cazuri legea nouă nu face altceva decât să refuze supraviețuirea legii vechi și să reglementeze modul de acțiune în timpul următor intrării ei în vigoare, adică în domeniul ei propriu de aplicare”.

În cazul de față însă, niciuna din situațiile de excepție la care a făcut referire Curtea Constituțională nu este aplicabilă, întrucât *starea de drept* la care aceasta se referă semnifică existența unei norme de drept aplicabile unei situații de fapt, **or în situația dată norma de drept nu exista.**

Astfel, foștii magistrați pensionați chiar și după momentul condamnării lor definitive au îndeplinit condițiile pentru păstrarea pensiei de serviciu. Schimbarea condițiilor pentru plata pensiei de serviciu nu ar putea interveni la un moment ulterior condamnării, câtă vreme condamnarea însăși nu atrăgea, la momentul pronunțării ei, pierderea dreptului la pensie de serviciu.

De asemenea, nu poate fi vorba nici despre *efectele unei situații juridice constituite sub imperiul legii vechi*, câtă vreme **legea veche nu prevedea restrângerea dreptului la pensie de serviciu pentru magistrații condamnați definitiv**. Dimpotrivă, reglementarea propunerii de sancționare prin înlăturarea dreptului la pensie de serviciu este nouă, iar efectele acesteia ar urma să se producă pentru viitor, potrivit principului constituțional cuprins în art. 15 alin. (2) din Constituție.

Dintr-o altă perspectivă, aceea a articolului 53 din Constituție, Curtea Constituțională a apreciat - în cuprinsul Deciziei nr. 873/2010 - că, înțelegând dreptul la pensie ca drept fundamental, dispozițiile art. 53 nu au aplicabilitate, deoarece dispozițiile legii criticate nu restrâng dreptul la pensie, ci prevăd recalcularea pensiilor de serviciu, în contextul crizei economice care îndreptățește legiuitorul să modifice sau să suprimă componenta suplimentară a pensiei.

Păstrând raționamentul Curții Constituționale, rezultă că în cazul în care dreptul la pensie de serviciu, drept fundamental prevăzut de art. 47 alin. (2) din Constituție este înlăturat, are loc o restrângere a dreptului. Or, o restrângere a dreptului poate avea loc numai în condițiile limitativ și cumulativ prevăzute de art. 53 alin. (2) din Constituție, adică *măsura să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau libertății.*

Condiția ca restrângerea să nu aducă atingere dreptului la pensia de serviciu nu este îndeplinită, câtă vreme propunerea legislativă vizează nu doar o restrângere a exercițiului unui drept, ci înlăturarea efectivă și retroactivă a dreptului însuși.

Pentru argumentele expuse apreciem că, în condițiile în care preconizata modificare legislativă prevede că nu beneficiază de pensia de serviciu și nici de indemnizația prevăzută de art. 81 din Legea nr. 303/2004 magistrații excluși din magistratură sau condamnați definitiv anterior intrării în vigoare a prezentei legi, indiferent de momentul pensionării, prevederea ar putea intra în conflict cu dispozițiile art. 53 din Constituție.

Pe de altă parte, considerăm că reglementarea cuprinsă în alineatul (6) al art. 97¹ supus avizării, este de natură a încălca principiile previzibilității legii și securității raporturilor juridice, consacrat în jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului.

CONCLUZII

1) Litera i) a alineatului 1 al articolului 65 se modifică și va avea următorul cuprins:

„i) neîndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 14 alin. (2) lit. a) și e), precum și a condiției privind existența unei bune reputații”.

2) La articolul 65, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Prin excepție de la prevederile alin. (1) lit. f), judecătorii și procurorii pot fi menținuți în activitate în cazul în care condamnarea definitivă a fost pronunțată pentru o infracțiune săvârșită din culpă. Menținerea în activitate se dispune de către Consiliul Superior al Magistraturii, dacă se apreciază că infracțiunea săvârșită nu aduce atingere prestigiului profesiei.”

3) După articolul 97 se introduce un nou articol, art. 97¹, cu următorul cuprins:

VARIANTA I - În ipoteza în care se optează pentru menținerea propunerii de pierdere a pensiei de serviciu în cazul excluderii din magistratură, ca sancțiune disciplinară

„Art. 97¹ – (1) Nu beneficiază de pensia de serviciu și nici de indemnizația prev. la art. 81 judecătorii, procurorii, magistrații asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție și personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor care, chiar ulterior eliberării din funcție, au fost condamnați definitiv pentru o infracțiune săvârșită cu intenție înainte de eliberarea din funcție. Prevederile prezentului alineat se aplică în mod corespunzător și în cazul condamnării definitive pentru o infracțiune din culpă, în situația în care Consiliul Superior al Magistraturii apreciază că infracțiunea săvârșită aduce atingere prestigiului profesiei.

(2) Prevederile alin. (1) sunt aplicabile în mod corespunzător și judecătorilor, procurorilor, magistraților asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție și

personalului de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor care au fost sancționați disciplinar definitiv cu excluderea din magistratură.

(3) Punerea în mișcare a acțiunii penale pentru o infracțiune săvârșită înainte de eliberarea din funcție atrage, de drept, suspendarea soluționării cererii de acordare a pensiei de serviciu, sau, după caz, suspendarea plății pensiei, dacă aceasta a fost acordată, până la soluționarea definitivă a cauzei. În această perioadă, persoana față de care s-a pus în mișcare acțiunea penală beneficiază, în condițiile legii, de pensie din sistemul public.

(4) Plata pensiei de serviciu se suspendă de la data exercitării acțiunii disciplinare până la soluționarea definitivă a cauzei. În această perioadă, persoana vizată de procedura disciplinară beneficiază, în condițiile legii, de pensie din sistemul public.

(5) Dacă se dispune scoaterea de sub urmărire penală, încetarea urmăririi penale, achitarea sau încetarea procesului penal față de judecător, procuror, magistrat asistent sau personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, acesta este repus în situația anterioară și i se plătește pensia de serviciu de care a fost lipsit ca urmare a punerii în mișcare a acțiunii penale, sau după caz diferența dintre aceasta și pensia din sistemul public încasată după punerea în mișcare a acțiunii penale.

(6) Dispozițiile alin. (5) se aplică în mod corespunzător în situația în care judecătorul, procurorul, magistratul asistent sau personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor a fost condamnat pentru infracțiunea săvârșită din culpă, iar Consiliul Superior al Magistraturii apreciază că aceasta nu aduce atingere prestigiului profesiei, precum și dacă față de persoana cercetată disciplinar se dispune respingerea acțiunii disciplinare sau dacă se aplică o altă sancțiune disciplinară decât cea a excluderii din magistratură

(7) Hotărârea de condamnare sau hotărârea prin care s-a aplicat sancțiunea disciplinară a excluderii din magistratură, rămasă definitivă, se comunică de către instanța de executare sau de către Consiliul Superior al Magistraturii, după caz, casei teritoriale de pensii competente.

VARIANTA II – În ipoteza în care se apreciază că propunerea de pierdere a pensiei de serviciu în cazul excluderii din magistratură, ca sancțiune disciplinară, trebuie discutată odată cu celelalte propuneri de modificare și completare a Legii nr. 303/2004 și corelată cu acestea (fiind indicată, deci, promovarea unui alt proiect de act normativ)

„Art. 97¹ – (1) Nu beneficiază de pensia de serviciu și nici de indemnizația prev. la art. 81 judecătorii, procurorii, magistrații asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție și personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor care, chiar ulterior eliberării din funcție, au fost condamnați definitiv pentru o infracțiune săvârșită cu intenție înainte de eliberarea din funcție. Prevederile prezentului alineat se aplică în mod corespunzător și în cazul condamnării definitive pentru o infracțiune din

culpă, în situația în care Consiliul Superior al Magistraturii apreciază că infracțiunea săvârșită aduce atingere prestigiului profesiei.

(2) Punerea în mișcare a acțiunii penale pentru o infracțiune săvârșită înainte de eliberarea din funcție atrage, de drept, suspendarea soluționării cererii de acordare a pensiei de serviciu, sau, după caz, suspendarea plății pensiei, dacă aceasta a fost acordată, până la soluționarea definitivă a cauzei. În această perioadă, persoana față de care s-a pus în mișcare acțiunea penală beneficiază, în condițiile legii, de pensie din sistemul public.

(3) Dacă se dispune scoaterea de sub urmărire penală, încetarea urmăririi penale, achitarea sau încetarea procesului penal față de judecător, procuror, magistrat asistent sau personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, acesta este repus în situația anterioară și i se plătește pensia de serviciu de care a fost lipsit ca urmare a punerii în mișcare a acțiunii penale, sau după caz diferența dintre aceasta și pensia din sistemul public încasată după punerea în mișcare a acțiunii penale.

(4) Dispozițiile alin. (3) se aplică în mod corespunzător în situația în care judecătorul, procurorul, magistratul asistent sau personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor a fost condamnat pentru infracțiunea săvârșită din culpă, iar Consiliul Superior al Magistraturii apreciază că aceasta nu aduce atingere prestigiului profesiei."

(5) Hotărârea de condamnare rămasă definitivă se comunică de către instanța de executare sau de către Consiliul Superior al Magistraturii, după caz, casei teritoriale de pensii competente.

Față de cele ce preced, considerăm că proiectul de lege înaintat de Ministerul Justiției poate fi avizat favorabil, însă cu observațiile și propunerile de mai sus.

Propunem înaintarea prezentului punct de vedere Comisiei nr. 1 – Independența și responsabilizarea justiției, eficientizarea activității acesteia și creșterea performanței judiciare; integritatea și transparența sistemului judiciar și ulterior, Plenului Consiliul Superior al Magistraturii, spre a analiza și a decide.

AVIZAT,
Director,
Judecător Corina Voicu

Șef serviciu,
Judecător Andreea Simona Uzlău

Întocmit, jud. I. Corcoveanu, A. Cioată, I. Dan